



جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ورود به دیوی خانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۱/۷۹۰/۸۰ صبح

تاریخ ثبت: ۲۰/۰۲/۸۰ تهری

اقدام کننده:

بسمه تعالیٰ

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای کروبی

ریس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه همکاری های امنیتی میان جمهوری اسلامی ایران و پادشاهی عربستان سعودی" که بنا به پیشنهاد وزارت کشور در جلسه مورخ ۱۳۸۰/۱/۲۲ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

سید محمد حاتمی

۲۲۵۶۲/۱۵/۱۵

ریس جمهور

۱۳۸۰/۲/۲۵

رونوشت: دفتر ریس جمهور، دفتر معاون اول ریس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس ریس جمهور، وزارت کشور، وزارت امور خارجه و دفتر هیأت دولت.



جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

با عنایت به روابط برادرانه اسلامی و دوستانه بین دو کشور جمهوری اسلامی ایران و پادشاهی عربستان سعودی و اهمیت مسائل امنیتی و با اعتقاد به لزوم برقراری همکاری‌های امنیتی متقابل و درک قواینه ناشی از آن و با آگاهی از نقش مؤثر دو کشور در تحکیم امنیت و ثبات منطقه و با در نظر داشتن مقررات و تعهدات بین المللی ناظر بر چنین همکاری‌هایی بر مبنای اراده خلل ناپذیر خود مبنی بر احترام متقابل، حسن همکاری و عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و با احترام به حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قوانین و مفرمات ملی و تعهدات بین المللی طرفهای متعاهد، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقنامه همکاری‌های امنیتی میان جمهوری اسلامی ایران و پادشاهی عربستان سعودی"

۱۰ ماده واحد - موافقنامه همکاری‌های امنیتی میان جمهوری اسلامی ایران و پادشاهی عربستان سعودی، مشتمل بر یک مقدمه و (۱۲) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استاد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

بسمه تعالی

موافقنامه همکاری‌های امنیتی میان

جمهوری اسلامی ایران

و

پادشاهی عربستان سعودی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان سعودی (که از این پس طرفهای متعاهد نامیده می‌شوند)،

با عنایت به روابط برادرانه اسلامی و دوستانه دو کشور و اهمیت مسایل امنیتی،

با اعتقاد به لزوم برقراری همکاری‌های امنیتی متقابل و درک فوائد ناشی از آن،

با آگاهی از نقش مؤثر دو کشور در تحکیم امنیت و ثبات منطقه،

با در نظر داشتن مقررات و تعهدات بین المللی ناظر بر چنین همکاری‌هایی،

بر مبنای اراده خلل ناپذیر خود مبنی بر احترام متقابل، حسن همکاری و عدم دخالت در امور

داخلی یکدیگر،

و با احترام به حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قوانین و مقررات ملی و تعهدات بین المللی طرفهای متعاهد،

در چهارچوب صلاحیت‌های وزارتین کشور در زمینه‌های زیر توافق نمودند:

ماده یک

همکاری‌های امنیتی

طرفهای متعاهد در راستای تأمین امنیت و مقابله مؤثر با کلیه جرائم، به ویژه جرائم سازمان یافته و

تزوییم، با انجام اقدامات شناسایی، پیشگیری و کشف جرائم و مبارزه با آنها در زمینه‌های زیر همکاری می‌نمایند:

۱- مبارزه با جعل استناد دولتی، پول، کارت‌های اعتباری و اسکناس و فروش غیرقانونی آنها، و نیز جرائم اقتصادی از جمله تطهیر پول،

- ۲- قاچاق اسلحه، مهمات و مواد منفجره،
- ۳- قاچاق کالا و میراث فرهنگی،
- ۴- تجاوز به جان، مال و تجاوز به عنف و اعمال منافي عفت عمومی.

ماده دو

- طرفهای متعاهد در راستای پیشگیری از وقوع جرایم سازمان یافته و تروریسم و بهینه سازی فعالیت های خود در زمینه مقابله با آنها و سایر جرایم یادشده همکاری های زیر را به عمل خواهند آورد:
- ۱- همکاری در زمینه مبادله اطلاعات در مورد افراد و گروه های مربوط به جرایم سازمان یافته و تروریسم.
 - ۲- تبادل تجربیات در مورد زمان، مکان، موقعیت، نوع و روش جرایم سازمان یافته و تروریسم، و اقدامات قانونی لازم جهت پیشگیری از آنها.
 - ۳- تبادل کارشناس و متخصص جهت توسعه همکاری های دو جانبه مشترک برای پیشگیری از جرایم سازمان یافته و تروریسم، و سایر جرایم.
 - ۴- برگزاری دوره های آموزشی مشترک پلیسی با توافق طرفهای متعاهد.
 - ۵- تشکیل و مبادله گروه های مشترک کاری در زمینه پژوهش های علمی در رشته جرم شناسی و کشف جرایم.
 - ۶- همکاری در جهت ارتقای کیفی شیوه ها و ابزارهای پیشگیری از جرایم، تأمین امنیت و برقراری نظم عمومی.

ماده سه

- طرفهای متعاهد به منظور دستیابی به حداقل نتایج سودمند ناشی از فعالیت های امنیتی خود، همکاری در زمینه های زیر را در دستور کار مشترک قرار می دهند:
- ۱- مقابله با تردد غیرمجاز افراد، قاچاق کالا و انسان در مرزها،
 - ۲- همکاری در زمینه عملیات نجات در دریا از سوی واحدهای ذی ربط،

۳- عدم اجازه فعالیت خصمانه به مخالفان هر یک از دو کشور در کشور دیگر و مقابله با هرگونه خطری از هر جهت دیگر، که در حوزه صلاحیت وزارت کشور باشد.

ماده چهار

همکاری در زمینه مبارزه با مواد مخدر

طرفهای متعاهد به منظور مبارزه مؤثر با تولید، قاچاق و سو، مصرف مواد مخدر، داروهای روانگردان و مواد شیمیایی براساس اهداف مندرج در کنوانسیون های بین المللی مصوب سال ۱۹۶۱ و اصلاحیه سال ۱۹۷۲ آن، و نیز کنوانسیون های مصوب سال های ۱۹۷۱ و ۱۹۸۸ میلادی، در زمینه های زیر همکاری خواهند نمود:

- ۱- تلاش درجهت کاهش تقاضا و عرضه و بهبود شیوه های اجرایی مربوط، برای تحقق این هدف،
- ۲- هماهنگی در زمینه انجام اقدامات مشترک به منظور نابودی منابع مواد مخدر،
- ۳- تشوییق مساعی دو جانبه در جهت ریشه کنی کشت و تولید، و نابودی قاچاق مواد مخدر و همکاری منسجم و هماهنگ در عرصه های منطقه ای و بین المللی،
- ۴- تبادل تجربیات در زمینه شیوه ها و روش های قاچاق مواد مخدر و چگونگی مقابله با آن،
- ۵- تبادل تجربیات در زمینه ورود و شیوه های تطهیر اموال ناشی از قاچاق مواد مخدر و مقابله با آنها،
- ۶- بهره گیری از فناوری مدرن در زمینه آموزش و هماهنگی برای برگزاری دوره های آموزشی مشترک برای نیروهای دست اندر کار مبارزه با قاچاق مواد مخدر،
- ۷- تبادل تجربیات درخصوص برنامه های مؤثر پیشگیری از اعتیاد و درمان و بازیوری معاددان به مواد مخدر از جمله اقدامات فرهنگی و اجتماعی،
- ۸- تبادل گزارش های تحقیقاتی و نتایج حاصل از آنها، نشریات و بولتین های علمی ویژه و فیلم های مربوط به پیشگیری از اعتیاد به مواد مخدر جهت ارتقای آگاهی های عمومی.

ماده پنج تبادل اطلاعات

- ۱- اطلاعات و اسناد مبادله شده براساس این موافقتنامه، محترمانه می باشد و تنها در جهت اهداف موردنظر طرف ارایه کننده مورد استفاده قرار خواهد گرفت. این گونه اطلاعات و اسناد فقط در صورت کسب موافقت قبلی کتبی طرف ارایه کننده می تواند به طرف ثالث ارایه گردد.
- ۲- طرفهای متعاهد در رابطه با آن دسته از اتباع دو کشور که به اتهام ارتکاب جرائم مندرج در این موافقتنامه در کشور مقابل تحت تعقیب قرار گرفته و یا دستگیر، محکوم و زندانی شده اند و یا پس از ارتکاب این جرم‌ها در کشور خود به کشور مقابل متواری شده اند، تبادل اطلاعات می نمایند.
- ۳- به منظور همکاری برای مقابله و پیشگیری از جرایم سازمان یافته و ترویسم، طرفهای متعاهد براساس قوانین و مقررات جاری خود تبادل اطلاعات خواهند نمود.
- ۴- طرفهای متعاهد برای مبارزه مؤثر با تولید، قاچاق و سوء مصرف مواد مخدر، داروهای روانگردان و مواد شیمیایی در زمینه تجربیات عملیاتی و شیوه های بازرگانی و کشف مواد مخدر جاسازی شده، و نیز درخصوص شبکه های سازمان یافته و یا افراد دخیل، مظنون و دستگیر شدگان مرتبط با کشور مقابله به جرم قاچاق مواد مخدر، مسیرهای جدید حمل و نقل مواد مخدر، داروهای روانگردان جدید، و قوانین و رویهای قضایی در زمینه مبارزه با قاچاق مواد مخدر تبادل اطلاعات خواهند نمود.

ماده شش خودداری از همکاری

هرگاه از دید یکی از طرفهای متعاهد، انجام درخواست طرف دیگر در زمینه همکاری و یا تبادل اطلاعات به یکی از موردهای زیر بیانجامد، طرف مورد درخواست حق خواهد داشت که از انجام درخواست خودداری نماید:

- ۱- به امنیت و منافع ملی طرف مورد درخواست آسیب رساند،
- ۲- حاکمیت ملی طرف مورد درخواست را نقض کند و یا با مقررات داخلی آن تعارض داشته باشد،
- ۳- با حکم قضایی صادره در قلمرو طرف مورد درخواست تعارض داشته باشد،

۴- جریان دادرسی در قلمرو طرف مورد درخواست را با مشکل رویرو سازد.

در این گونه موارد، لازم است طرف مورد درخواست از طریق مرجع تماس مندرج در ماده هفت، دلیل خودداری از همکاری و یا تبادل اطلاعات را کتبای به طرف درخواست کننده، اعلام نماید.

ماده هفت

مقامات صلاحیت دار

سازمان های مسؤول اجرای این موافقتنامه در دو کشور عبارتند از:

الف - از سوی جمهوری اسلامی ایران، وزارت کشور.

ب - از سوی پادشاهی عربستان سعودی، وزارت کشور.

هر یک از طرف های متعاهد متعاقباً مرجع تماسی را که بتواند ارتباط مستقیم دو جانبه را برای تسریع و تسهیل همکاری های مندرج در این موافقتنامه تضمین کند، همراه با اطلاعات لازم جهت تماس به صورت کتبی به دیگر طرف متعاهد معرفی خواهد کرد.

ماده هشت

هزینه های همکاری

هرگاه یکی از طرف های متعاهد درجهت اجرای درخواست دیگر طرف متعاهد متحمل هزینه هایی گردد، طرف درخواست کننده باید در صورت ارایه استاد مشته این هزینه ها را بازپرداخت نماید. کارگروه (کمیته) مشترک مندرج در ماده نه موارد پرداخت و چگونگی محاسبه و پرداخت این هزینه ها را مشخص خواهد نمود.

ماده نه

کارگروه (کمیته) مشترک

برای تحقق همکاری های دو جانبه و نظارت بر حسن اجرای مفاد این موافقتنامه و تنظیم برنامه کاری و در صورت لزوم ارایه پیشنهاد اصلاح این موافقتنامه، کارگروه (کمیته) مشترک کی به ریاست وزیران کشور طرف های متعاهد و یا مقام نماینده ایشان تشکیل خواهد شد که جلسات آن در قلمرو یکی از طرف های متعاهد به صورت متناوب هر دو سال یکبار و یا عنداللزوم برگزار می گردد.

ماده ۵۵

مفاد این موافقتنامه ناقض تعهدات لازم الاجراء مدرج در متن سایر معاهدات دو جانبه و یا چند جانبه تصویب شده از سوی هر کدام از طرفهای متعاهد نخواهد بود.

ماده پانزده

این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله استاد تصویب آن، لازم الاجراء می شود و برای مدت چهار سال معتبر خواهد بود. در صورتی که هر کدام از طرفهای متعاهد تمایل خود را مبنی بر پایان دادن به اعتبار و یا عدم تمدید آن به صورت کتبی و دست کم شش ماه پیش از تاریخ پایان این دوره چهار ساله اعلام نکند این موافقتنامه خود به خود برای دوره های مشابه تمدید خواهد شد. ارایه درخواست پایان اعتبار موافقتنامه در فاصله زمانی یادشده، پاسخگویی به درخواستهای هر کدام از طرفهای متعاهد را برای همکاری و یا تبادل اطلاعات برآساس مفاد این موافقتنامه تا پایان دوره اعتبار آن، منتفی نخواهد ساخت.

ماده دوازده

مفاد این موافقتنامه در صورت رضایت طرفهای متعاهد و از طریق ارایه یادداشت رسمی و مجازی دیپلماتیک قابل اصلاح و الحاق خواهد بود. این گونه اصلاحات و العلاقات پس از انجام تشریفات تصویب این موافقتنامه به اجراء درخواهند آمد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۳۸۰/۷/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۴۲۲/۱/۲۲ هجری قمری، در دو نسخه اصلی، هر کدام به زبان های فارسی، عربی و انگلیسی به امضاء رسید که هر دو نسخه دارای اعتبار برابر می باشند. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقتنامه، طرفهای متعاهد از گفتگو، رایزنی و دیگر راههای مسالمت آمیز حل اختلاف، بر اساس متن انگلیسی، بهره خواهند گرفت.

از طرف

دولت پادشاهی عربستان سعودی

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران